

ВІДЗИВ НА КАСАЦІЙНУ СКАРГУ
(В порядку ст. 338 Кодексу адміністративного судочинства України)

В провадженні Ленінського районного суду міста Кіровограда знаходилась справа за позовною заявою ОСББ «Лінія 10 - 59» до Виконавчого комітету Міської ради міста Кропивницького.

В поданій позовній заяві позивач просив суд визнати невідповідним правовим актам вищої юридичної сили та нечинним з дати прийняття рішення виконавчого комітету Кіровоградської міської ради від 06.08.2007 року № 918 «Про затвердження норм утворення твердих побутових відходів».

Обґрунтовуючи зміст своїх позовних вимог позивач вказував про те, що оскаржуване рішення було та є регуляторним актом в розумінні Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності». Оскільки дане рішення в порушення ст. 5, 8, 33, 36 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» не оприлюднювались та не проводився аналіз його регуляторного впливу, тому його позовні вимоги підлягають задоволенню.

В ході розгляду даної справи представником відповідача було подано до суду заяву про закриття провадження по даній справі згідно з пунктом 8 статті 238 Кодексу адміністративного судочинства України, зокрема у зв'язку з тим, що оскаржувані порушення були виправлені суб'єктом владних повноважень і відсутні підстави вважати, що повне відновлення законних прав та інтересів позивача неможливе без визнання рішень, дій або бездіяльності суб'єкта владних повноважень протиправними після такого виправлення.

18.10.2018 року розглянувши у відкритому судовому засіданні матеріали вищевказаної справи Ленінський районний суд міста Кіровограда виніс ухвалу, якою, зокрема, вирішив:

- заяву представника відповідача задовольнити.
- закрити провадження у справі № 405/339/17 за адміністративним позовом ОСББ «Лінія 10-59» до виконавчого комітету міської ради міста Кропивницького про визнання невідповідним правовим актам вищої юридичної сили та нечинним з дати прийняття рішення виконавчого комітету Кіровоградської міської ради «Про затвердження норм утворення твердих побутових відходів» №918 від 06.08.2007 року.
- повернути позивачу ОСББ «Лінія 10-59» з державного бюджету сплачений судовий збір в розмірі 1600 (одна тисяча шістсот) грн. 00 коп. відповідно до платіжного доручення № 44 від 25 січня 2017 року.

10.11.2018 року не погоджуючись з прийнятою ухвалою позивач подав апеляційну скаргу на останню.

В поданій апеляційній скарзі позивач просив суд скасувати ухвалу Ленінського районного суду міста Кіровограда по справі № 405/339/17 від 18.10.2018 року про закриття провадження по справі, як таку, що перешкоджає подальшому провадженню у справі, і направити справу для продовження розгляду, в порядку ч. 3 ст. 312 КАС України, до суду першої інстанції.

Обґрунтовуючи зміст своєї апеляційної скарги позивач вказував про те, що:

- закриття провадження по справі позбавляє позивача - ОСББ «Лінія 10-59» на відшкодування майнової шкоди завданої цим рішенням починаючи з 2007 року по 2018 рік;
- суд не мав та не має процесуального права закривати провадження у справі з оскарження нормативно-правових актів, оскільки таке закриття не передбачене положеннями Кодексу адміністративного судочинства України;
- виправлення старих помилок відповідачем шляхом прийняття нового рішення не є усуненням порушень в розумінні пункту 8 статті 238 Кодексу адміністративного судочинства України.

Таким чином, на думку позивача, суд першої інстанції не повно з'ясував обставини, що мають значення для справи та порушив норми матеріального та процесуального законодавства, що за змістом ст. 320 Кодексу адміністративного судочинства України є підставою для задоволення вимог його апеляційної скарги.

04 лютого 2019 року розглянувши у відкритому судовому засіданні матеріали вищевказаної справи Третій апеляційний адміністративний суд виніс постанову, якою, зокрема, вирішив:

Апеляційну скаргу Об'єднання співвласників багатоквартирного будинку "Лінія 10-59" на ухвалу Ленінського районного суду м. Кіровограда від 18.10.2018 р. в адміністративній справі №405/339/17(2-а/405/15/17) залишити без задоволення.

Ухвалу Ленінського районного суду м. Кіровограда від 18.10.2018 р. в адміністративній справі №405/339/17(2-а/405/15/17) залишити без змін.

Не погоджуючись з прийнятою ухвалою та постановою позивач подав касаційну скаргу на останні.

В поданій касаційній скарзі позивач просить суд скасувати ухвалу Ленінського районного суду міста Кіровограда від 18.10.2018 року та постанову Третього апеляційного адміністративного суду від 04 лютого 2019 року по справі № 405/339/17 та направити справу для продовження розгляду до суду першої інстанції.

Обгрутовуючи зміст своєї касаційної скарги позивач вказує на тіж підстави та обставини, що й в апеляційній скарзі.

Розглянувши подану касаційну скаргу вважаємо її необгрунтованою, безпідставною та такою, що не підлягає задоволенню за наступних обставин.

Обставини, що свідчать про необгрунтованість і безпідставність поданої касаційної скарги

По-перше. Обгрутовуючи зміст своєї касаційної скарги позивач вказує про те, що закриття провадження по справі позбавляє позивача - ОСББ «Лінія 10-59» на відшкодування майнової шкоди завданої оскаржуваним рішенням Виконавчого комітету починаючи з 2007 року по 2018 рік.

На думку позивача, дані обставини свідчать, що при винесенні ухвали та постанови суд першої та апеляційної інстанції не повно з'ясував обставини, що мають значення для справи та порушив норми матеріального та процесуального законодавства, що за змістом Кодексу адміністративного судочинства України є підставою для задоволення вимог його касаційної скарги.

З урахуванням викладених тверджень позивача звертаємо увагу суду касаційної інстанції на ту обставину, що за п. 9 ст. 264 Кодексу адміністративного судочинства України, суд може визнати нормативно-правовий акт протиправним (незаконним чи таким, що не відповідає правовому акту вищої юридичної сили) та нечинним повністю або в окремих його частинах.

Відповідно з п. 2 статті 265 Кодексу адміністративного судочинства України (Наслідки визнання нормативно-правового акта протиправним та нечинним), нормативно-правовий акт втрачає чинність повністю або в окремих його частинах з моменту набрання законної сили відповідним рішенням суду.

Отже з викладених положень чинного процесуального законодавства України можна дійти висновку, що визнання судом нормативно-правового акту протиправним (незаконним чи таким, що не відповідає правовому акту вищої юридичної сили) та/або нечинним повністю (частково) за статтею 265 Кодексу адміністративного судочинства України, має наслідком втрату чинності оскаржуваного акту (рішення) суб'єкта владних повноважень виключно з моменту набрання законної сили відповідним рішенням суду.

Тобто, рішення суду про визнання нормативно-правового акту протиправним та/або нечинним не має зворотньої дії у часі, і вказує на те, що акт суб'єкта владних повноважень втрачає чинність не з моменту після його прийняття, а з моменту набрання рішенням суду законної сили на майбутнє.

Також дані положення дають підстави стверджувати, що чинне законодавство виключає можливість особи провадити будь-які стягнення за період дії нормативно-правового акту до моменту набрання законної сили рішенням суду про визнання його протиправним та/або не чинним.

Враховуючи вимоги вищевказаних положень та те, що рішення суду про визнання нормативно-правового акту протиправним та/або нечинним не має зворотньої дії у часі і це виключає можливість особи проводити будь-які стягнення за період дії акта суб'єкта владних повноважень, тому твердження позивача про те, що закриття провадження по справі позбавляє позивача - ОСББ «Лінія 10-59» на відшкодування майнової шкоди завданої оскаржуваним рішенням Виконавчого комітету починаючи з 2007 року по день винесення оскаржуваної ухвали є необґрунтованим та безпідставним.

Більш того, при розгляді даного питання просимо суд врахувати те, що ОСББ «Лінія 10-59» є юридичною особою, яка згідно з інформацією з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців створена лише 26.07.2016 року. З 2007 року по 26.07.2016 року (день створення) в силу положень Цивільного кодексу України у позивача була відсутня право- та дієздатність та він не був та не міг бути стороною будь-якого договору. Отже, можна дійти висновку, що позивач - ОСББ «Лінія 10-59» з 2007 року по 26.07.2016 року (день створення) не мав та не має будь-яких прав на відшкодування майнової шкоди завданої оскаржуваним рішенням оскільки останній не був та не міг бути учасником правовідносин в цей період.

Окрім того, в поданій позовній заяві позивач просив суд визнати нечинним рішення виконавчого комітету Кіровоградської міської ради від 06.08.2007 року № 918 «Про затвердження норм утворення твердих побутових відходів», як таке, що суперечить положенням Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності». Інших підстав та вимог, зокрема про відшкодування шкоди та ін., позивачем не заявлялось. В свою чергу день винесення судом ухвали про закриття провадження по справі оскаржуване позивачем рішення втратило свою чинність повністю на підставі рішення Виконавчого комітету Міської ради міста Кропивницького від 12.06.2018 року № 279 «Про затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів». Отже на момент винесення оскаржуваної ухвали по справі був відсутній предмет спору та суд був позбавлений можливості здійснити захист прав позивача іншим шляхом.

Таким чином, підсумовуючи викладене в сукупності можна дійти висновку, що при винесенні оскаржуваної ухвали та постанови суд першої та апеляційної інстанції правильно встановив обставини справи та ухвалив дані рішення з додержанням норм матеріального та процесуального права.

Також можна дійти висновку, що касаційна скарга позивача в даній частині є необґрунтованою, безпідставною та такою що не підлягає задоволенню.

По-друге. Обґрунтовуючи зміст своєї апеляційної та касаційної скарги позивач вказує про те, що суд не мав та не має процесуального права закривати провадження у справі з оскарження нормативно-правових актів, оскільки таке закриття не передбачене положеннями Кодексу адміністративного судочинства України.

На думку позивача, дані обставини свідчать, що при винесенні ухвали про закриття провадження по справі та постанови суд першої та апеляційної інстанції порушив норми процесуального законодавства, що за змістом Кодексу адміністративного судочинства України є підставою для задоволення вимог його касаційної скарги.

З урахуванням викладених тверджень позивача звертаємо увагу суду касаційної інстанції на ту обставину, що положення Кодексу адміністративного судочинства України щодо розгляду окремих категорій складних справ, що визначені главою 11, встановлюють певні особливості позовного провадження при розгляді справ, зокрема щодо оскарження нормативно-правових актів органів виконавчої влади, Верховної Ради Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування та інших суб'єктів владних повноважень.

При цьому дані особливості не виключають можливість застосування загальних положень (норм) цього ж кодексу під час розгляду і вирішення таких справ.

Дана обставина підтверджується, зокрема, змістом п. 8 ст. 264 Кодексу адміністративного судочинства України, з якого слідує, що адміністративна справа щодо оскарження нормативно-правових актів вирішується за правилами загального позовного провадження.

Таким чином, можна дійти висновку, що при винесенні оскаржуваної ухвали та постанови суд першої та апеляційної інстанції ухвалив рішення з додержанням норм процесуального права, а тому касаційна скарга позивача в даній частині є необгрунтованою, безпідставною та такою що не підлягає задоволенню.

По-третє. Обгрунтовуючи зміст своєї касаційної скарги позивач вказує про те, що виправлення старих помилок відповідачем шляхом прийняття нового рішення не є усуненням порушень суб'єкта владних повноважень в розумінні пункту 8 статті 238 Кодексу адміністративного судочинства України.

На думку позивача, дані обставини свідчать, що при винесенні ухвали про закриття провадження по справі та постанови суд першої та апеляційної інстанції порушив норми процесуального законодавства, що за змістом Кодексу адміністративного судочинства України є підставою для задоволення вимог його касаційної скарги.

З урахуванням викладених тверджень позивача звертаємо увагу суду касаційної інстанції на наступне.

Відповідно до пункту 8 статті 238 Кодексу адміністративного судочинства України, суд закриває провадження у справі щодо оскарження рішень, дій або бездіяльності суб'єкта владних повноважень, якщо оскаржувані порушення були виправлені суб'єктом владних повноважень і при цьому відсутні підстави вважати, що повне відновлення законних прав та інтересів позивача неможливе без визнання рішень, дій або бездіяльності суб'єкта владних повноважень протиправними після такого виправлення.

Про закриття провадження у справі суд постановляє ухвалу, а також вирішує питання про розподіл між сторонами судових витрат, повернення судового збору з бюджету. Ухвала суду про закриття провадження у справі може бути оскаржена.

Отже згідно з вищевказаними положеннями чинного процесуального законодавства України суд своєю ухвалою закриває провадження по справі про визнання незаконним рішення суб'єкта владних повноважень (зокрема рішення нормативно-правового характеру), за наявності 2-х обставин:

- якщо оскаржувані порушення були виправлені суб'єктом владних повноважень;
- якщо після такого виправлення відсутні підстави вважати, що відновлення законних прав та інтересів позивача неможливе без визнання рішень суб'єкта владних повноважень протиправними.

Як свідчать матеріали даної справи та не заперечується сторонами на виконання вимог Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» 10 квітня 2018 року виконавчим комітетом міської ради міста Кропивницького було прийнято рішення № 174 «Про затвердження плану діяльності виконавчого комітету міської ради міста Кропивницький з підготовки проектів регуляторних актів на 2018 рік».

Даним рішенням було затверджено план діяльності виконавчого комітету міської ради міста Кропивницького з підготовки проектів регуляторних актів на 2018 рік, яким зокрема передбачено прийняття протягом 2018 року рішення виконавчого комітету міської ради міста Кропивницький «Про затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів»).

На виконання вимог даного рішення та Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Закону України «Про житлово-комунальні послуги», Закону України «Про відходи», Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», постанови Кабінету Міністрів України від 10 грудня 2008 року № 1070 «Про затвердження Правил надання послуг з вивезення побутових відходів», наказу Міністерства з питань житлово-комунального господарства України від 30 липня 2010 року № 259 «Про затвердження Правил визначення норм надання послуг з вивезення побутових відходів» та від 30 серпня 2013 року № 426 «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо застосування одиниці маси, як основної одиниці під час здійснення операцій поводження з побутовими відходами» а також керуючись науково технічним звітом виготовленим Державним підприємством «Науково-дослідний та конструкторсько-технологічний інститут міського господарства» виконавчими органами міської ради міста

Кропивницького було розроблено проект рішення «Про затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів».

13 квітня 2018 року у віснику міської ради міста Кропивницького «Вечірня газета» № 15 (1567), було розміщено повідомлення про оприлюднення вказаного проекту регуляторного акта та 20 квітня 2018 року у віснику міської ради міста Кропивницького «Вечірня газета» № 16 (1568) було розміщено проект вказаного рішення виконавчого комітету міської ради міста Кропивницького «Про затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів» та аналіз його регуляторного впливу.

В подальшому, а саме 12 червня 2018 року, вищевказаний проект було прийнято на черговому засіданні виконавчого комітету та опубліковано у черговому віснику міської ради міста Кропивницького «Вечірня газета».

З матеріалів даної справи слідує, що даним рішенням було затверджено норми утворення твердих побутових відходів для житлових будинків міста Кіровограда.

При цьому пунктом 2 зазначеного рішення було визнано таким, що втратило чинність, рішення виконавчого комітету Кіровоградської міської ради від 06 серпня 2007 року № 918 «Про затвердження норм утворення твердих побутових відходів».

Враховуючи вищевикладене, а також те, що предметом спору по даній справі було рішення виконавчого комітету міської ради від 06.08.2007 року № 918, яке не було прийняте в порядку встановленому Законом України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» та з урахуванням того, що виконавчим комітетом міської ради його було визнано таким, що втратило чинність та прийнято нове рішення з урахуванням вимог вищевказаного Закону, тому були та є всі підстави вважати, що відповідачем - суб'єктом владних повноважень виправлені оскаржувані позивачем порушення.

Більше того, оскільки позивач просив суд виключно визнати нормативно-правовий акт протиправним (незаконним чи таким, що не відповідає правовому акту вищої юридичної сили) та нечинним повністю, що за статтею 265 Кодексу адміністративного судочинства України, має наслідком виключно втрату ним чинності повністю з моменту набрання законної сили відповідним рішенням суду, тому відсутні підстави вважати, що відновлення законних прав та інтересів позивача неможливе без визнання оскаржуваного рішення протиправним.

Таким чином, підсумовуючи викладене в сукупності можна дійти висновку, що при винесенні оскаржуваної ухвали та постанови суди першої та апеляційної інстанції правильно встановили обставини справи та ухвалили рішення з додержанням норм матеріального та процесуального права.

Також можна дійти висновку, що касаційна скарга позивача в даній частині є необґрунтованою, безпідставною та такою що не підлягає задоволенню.

Окрім того при розгляді даного питання просимо суд касаційної інстанції врахувати і те, що за змістом ст. 2, 5, 6, 9, 10, 11, 24, 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», ст. 19 Конституції України, Виконавчий комітет сільської, селищної, міської, районної у місті є колегіальним органом місцевого самоврядування, що діє на підставі, в межах та у спосіб визначених законом повноважень та останній виключно приймає акти у формі рішень шляхом голосування.

Вчинення виконавчим комітетом інших дій чинним законодавством України не передбачено.

Отже враховуючи вказані положення можна дійти висновку, що на виконання вимог пункту 8 статті 238 Кодексу адміністративного судочинства України виправлення помилок відповідач міг здійснити виключно шляхом припинення дії рішення виконавчого комітету міської ради від 06.08.2007 року № 918 «Про затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів» та прийняття нового акту з даного питання.

Додатково просимо суд врахувати і те, що станом на сьогоднішній день в провадженні Кіровоградського окружного адміністративного суду знаходиться справа № 1140/2017/18 за позовною заявою ОСББ «Лінія 10 - 59» до виконавчого комітету Кіровоградської міської ради.

В позовній заяві позивач просить суд визнати протиправним (незаконним) та скасувати рішення Виконавчого комітету Міської ради міста Кропивницького від 12.06.2018 року № 279 «Про затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів».

Дана обставина підтверджується копією ухвали суду від 19.11.2018 року, яка додана до матеріалів даної справи.

Отже питання правомірності прийняття та чинності рішення Виконавчого комітету Міської ради міста Кропивницького від 12.06.2018 року № 279 «Про затвердження норм надання послуг з вивезення побутових відходів» буде вирішено судом в даному провадженні.

Враховуючи вищевикладене та керуючись ст. 338, 349, Кодексу адміністративного судочинства України, -

ПРОСИМО СУД:

1.Прийняти даний відзив на апеляційну скаргу до розгляду.

2.Винести рішення, яким касаційну скаргу залишити без задоволення, а ухвалу Ленінського районного суду міста Кіровограда від 18.10.2018 року та постанову Третього апеляційного адміністративного суду від 04 лютого 2019 року по справі № 405/339/17 - без змін.

Додатки: 1.Копія довіреності представника на 1 арк. в 1 прим.;

2.Докази направлення відзиву на касаційну скаргу з додатками іншим учасникам справи (тільки для суду).

**Представник Виконавчого комітету
Міської ради міста Кропивницького
на підставі довіреності**

Покаленко В.В.